

BULLETIN

UCHO



Kantiléna o.p.s.
Komenského náměstí 8
602 00 Brno
Česká republika
IČO 27663515
DIČ CZ-27663515
KB a.s., Brno-venkov,
č.ú.: 35-4424580297/0100
e-mail: sbor@kantilena.cz

www.kantilena.cz

PODZIM 2009

číslo 6

Pozvánka na nejbližší koncerty Kantilény:

Ve středu 28. října 2009 v 18.00 vystoupí v Klubu kultury v Uherském Hradišti Kantiléna s Hradišťanem na koncertě souvisejícím s projektem „Studánko rubínko“. Součástí večera bude křest nového CD.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Brně-Zábrdovicích bude v pondělí 2. listopadu 2009 v 19.30 dějištěm koncertu Smíšeného sboru Kantiléna, na němž zazní pod vedením Jakuba Kleckera mimo jiné Biberovo Requiem ex F contra minore.

Nejpozději počátkem prosince letošního roku by mělo vyjít nové a tentokrát vánoční CD Kantilény. Jde o záznam koncertů Kantilény a cimbálové muziky Hradišťan. K dostání bude na zkouškách sboru a rovněž na Vánočním koncertě Kantilény 25. prosince 2009 na Petrově, pokud byste jim chtěli udělat radost svým blízkým, byť o den opožděnou.

(Více na straně 14)

OBSAH

Slovo uměleckého vedoucího.....	4
<i>Reflexe</i>	
Nepojmenovaná báseň.....	6
<i>Soustředění Kantilénky</i>	
Střípky zážitků.....	7
<i>Aktualita</i>	
Projekt Osmnáct Jeruzalémů.....	8
<i>Ženy v brněnském uměleckém světě</i>	
Rozhovor s choreografkou Hanou Košíkovou.....	9
Smíšený sbor Kantiléna.....	12
<i>Životopisný medailonek</i>	
Heinrich Ignaz Franz von Biber.....	13
Nová diskografie Kantilény.....	14
Kantiléna na YouTube.....	15



Vážení posluchači,

vítejte v 54. koncertní sezoně. Dovoďte mi, abych vás seznámil s projekty, které již proběhly nebo které nás v nejbližší době čekají.

Na přelomu května a června letošního roku zrealizovala Kantiléna s režisérkou Vandou Drozdovou, se kterou úspěšně spolupracovala na dětské opeře *Brundibár*, inscenaci *Osmnáct Jeruzalémů*, která se stala prvním autorským tvůrčím hudebně-dramatickým projektem sboru v jeho novodobé historii.

V období měsíců srpna a září jsme měli možnost vystoupit na významných festivalech (MHF Špilberk 22.8., Zpívejfest ve Vyškově 14.9.). Pro tyto koncerty Kantiléna nastudovala zbrusu nový program nazvaný „Z Moravy do říše pohádek“. Oslovili jsme velmi nadaného aranžéra Petra Janovského, který netradičním způsobem upravil několik lidových písní a také zaranžoval známé melodie z televizní obrazovky. Oba koncerty měly velký divácký ohlas.

Velkou událostí, kde Kantiléna nesměla chybět, byla návštěva papeže Benedikta XVI. na letišti v Brně-Tuřanech (27.9.). Dostali jsme možnost vystoupit v předpro-

gramu, těsně před samotným příjezdem Svatého Otce.

Letošní rok uplynulo 50 let od úmrtí významného českého skladatele Bohuslava Martinů. Kantiléna se připojuje k celosvětovým oslavám a na Podzimním koncertě tomuto mistrovi vzdá poctu. Uslyšíte např. *Písničky na jednu stránku*, výběr z *Českých říkadél* nebo kantátu *Otvírání studánek*.

Pokud byste rádi slyšeli koncert Hradišťanu, na kterém Kantiléna vystoupí jako spoluúčinkující, zavítejte do Uherského Hradiště 28.10. 2009. Program s názvem „Studánko rubínko“ je reprízou velmi úspěšného festivalového koncertu na Smetanově Litomyšli, který se konal letos v červnu.

Podobný program jako na Podzimním koncertě, rozšířený ale ještě o *Kytici* Bohuslava Martinů, můžete slyšet na abonentním koncertě Českého filharmonického sboru 22.11. v 19.30 v Besedním domě.

Prosinec bývá každoročně nejvytíženějším měsícem v celé sezoně. Letos tomu nebude jinak. Vystoupíme nejen doma (koncert v cyklu rodinné abonmá s programem „Mikuláš na cestách“ 5.12.; předvánoč-

ní koncert v Třinci 7.12.; vánoční koncerty s Filharmonií Brno a Hradišťanem ve Wannick Gallery 16. a 17.12.; vánoční matiné Hvězdiček a Sluníček 20.12.; vystoupení Kantilény na Nové radnici 23.12.), ale také dvakrát v zahraničí (8.12. na mši ve Vídni a 13.12. v Mnichově, společně s loutnistou Joelem Frederiksenem).

Milí posluchači, věřím, že si z naší pestré koncertní nabídky vyberete a že na koncertech Kantilény budete zažívat pocit radosti, uvolnění od každodenního shonu a plnohodnotné umělecké zážitky.

Přeji vám vše dobré.

Jakub Klecker
umělecký vedoucí sboru



Kantiléna na koncertě v rámci Mezinárodního hudebního festivalu Špilberk 2009 – pásmo „Z Moravy do říše pohádek“, 22.8. 2009



*Ku Vysočině zas autobus uhání,
k Poličce, nám dobře známému městu.
Tam bude sport a hry a hlavně zpívání,
pakliže přečkáme tu dlouhou cestu.*

*Za okny krajina vlní se v kopečky,
jako když na vodu zafouká vánek.
A i když nezkouším počítat ovečky,
víčka mi pomalu zamyká spánek.*

*Ve spánku vidím věž. V ní malý hošíček.
Bohuslav Martinů budou mu říkat.
Zatím však neví, že napíše Špaliček,
netuší, jak život bude s ním smýkat.*

*Netuší, že jednou opustí Poličku,
skladby až v Paříži že bude psátí.
Teď ještě spinuškej, maličký hošíčku,
život máš před sebou, třeba se vrátíš.*

*Nevrátí. V cizině smrt pro něj přiletí.
Z jejího království bude se dívat,
jak po půl století od jeho úmrtí
bude mu celý svět Studánky zpívat.*

*Autobus zastavil. Otvírám očička.
Přede mnou městečko s vysokou věží.
Znám ho. To město se jmenuje Polička,
věž pana Martinů dodnes ji střeží.*

Hanička Zahradníčková
členka sboru

STRÍPKY ZÁŽITKŮ

Ale nejen koncertní sbor letos vyjel na pěvecké soustředění, jak popisuje předchozí báseň. Také Kantilénka na konci letošního srpna vydala zpívat a sportovat, tentokrát do Nesměře u Velkého Meziříčí. Podívejte, jak můžou být zážitky jednotlivých účastníků odlišné

Tentokrát jsme byli s Kantilénkou v RS Nesměř u Velkého Meziříčí. Hodně se mi líbily soutěže a turnaj v přehazce. Našla jsem si tam dokonce i nové kamarádky. Také jsme tam krásně oslavila své desáté narozeniny. Byla jsem moc překvapená, protože jsem jako dárek dostala dort s deseti svíčkami, kytičku od zdravušky a blahopřání, které mi všichni podepsali. Také mi hezky popřáli a já jsem byla moc ráda. U táboráku jsem rozdala bonbony a také jsme tam zpívali písničky. Nejvíce se mi ale líbilo zpívat, protože cítím, že jsem se o prázdninách dost zlepšila. Také se mi líbily písničky, které Beata vybrala. Nejlepší zážitek byl, že tam čtyři holčičky měly vši. Naštěstí jsem je nedostala. Kvůli tomu to měla chudák Beata těžší. Proto jsme si umývali hlavy šampónem a tea tree, speciálně koupeným ve městě. To také zabralo kus času. A proto za snahu děkuji: sbormistryni Beatě, strejdovi Petrovi, tetě Svatce a zdravušce Martince.

Terežka Buráňová
členka Kantilénky

Můj zážitek byl takovýhle. Šli jsme do lesa a úplně na začátku jsme sbíraly šišky. Asi za tak půl hodiny jsme přišli na místo, kde jsme měli nasbírat houby. Našel jsem jednu, která byla zhnílá. Přinesl jsem ji zdravušce a ta mi řekla, že tu jíst nebudeme (já bych ji snědl). Potom stěh šišek, které jsme nasbírali jsem si vybral tři, z kterých jsem pak házel na strom. Když jsem doházal, vylezl jsem nahoru za Tomem na kameny a válčili jsme proti Martinovi. Potom když jsme došli do areálu, jezdil jsem na zábradlí.

(nepodepsáno, ale pravděpodobně)
Patrik Zadražil
člen Kantilénky



Kantilénka na zkoušce v Besedním domě

PROJEKT *OSMNÁCT JERUZALÉMŮ*

Na přelomu května a června letošního roku proběhla ve Wannieck Gallery v Brně světová premiéra inscenace *Osmnáct Jeruzalémů*. Tento multikulturní projekt založený na dramatině románu Jiřího Šotoly vznikl ve spolupráci koncertního sboru Kantilény a inscenačního týmu vedeného mladou režisérkou Vandou Drozdovou, která s Kantilénou úspěšně spolupracovala už při přípravě dětské opery *Brundibár* před dvěma roky. Tentokrát ovšem zpěváci nejen zpívali, ale také hráli sólové mluvené role a tančili. Možnosti dětského sboru se tedy posunuly až k hranici autorské tvorby a ukázaly, jak velký potenciál se v mla-

dých lidech skrývá. Původní prozaický apokalyptický příběh o středověké dětské kruciáče začínající velkými sny a končící deziluzí se stal autorovi symbolem zmanipulované bezbrannosti a zbytečné oběti velké ideji a poukázal na současné problémy našeho světa.

Dirigent: Jakub Klecker
Režie: Vanda Drozdová
Dramaturgie: Vendula Borůvková
Scéna a kostýmy: Jana Šmelíková
Pohyb. spolupráce: Hana Košíková
Hudba: Tomáš Šenkyřík
Grafická spolupráce: Josef Bednář

Světová premiéra: 29.5. 2009
v 19.00 ve Wannieck Gallery v Brně



Lenka Zlámalová
členka redakce

Zkouška inscenace *Osmnáct Jeruzalémů* ve Wannieck Gallery

Zleva: Tereza Kolmačková, Lukáš Kunst, Michaela Kovaříková, Juliana Rychlíková, Radim Hirsch

ROZHOVOR S CHOREOGRAFKOU HANOU KOŠÍKOVOU

Milá, usměvavá, pracovitá a především vtipná, tak to je ve zkratce choreografka Hana Košíková. Kde bere inspiraci a co by poradila člověku, který by stejně jako ona chtěl řídit kroky ostatních na jevišti? Nejen na tyto otázky mi odpovídala rodačka z Uherského Hradiště, kterou s Kantilénou kromě choreografie pojí i nová záliba. V únoru se totiž s námi chystá na soustředění, tentokrát jako instruktorka lyžování.

Hano, Kantiléna měla letos poprvé možnost dlouhodobě spolupracovat s choreografkou, a to v projektu *Osmnáct Jeruzalémů*. Samozřejmě by mě zajímalo, jak jsi vnímala celkovou práci a zda to bylo i pro tebe poprvé?

Ano, opravdu to bylo poprvé pro obě strany. Nejprve jsem se trochu obávala, jaké pohybové možnosti má „zpívající tanečník“, ale zanedlouho jsem se přesvědčila, že v podstatě v tomto směru bariéry neexistují. Co se týče pracovního prostředí, tak bych ho popsala jako velmi příjemné a pohodové, jak už z Vandiny strany (režisérka Vanda Drozdová, pozn. redakce), od Venduly (dramaturgyně Vendula Borůvková, pozn. redakce), Kuby (dirigent Jakub Klecker, pozn. redakce), vás, tak dalších, kteří na projektu spolupracovali. A hlavně s netanečnickými pracují nejraději, neboť je vždy jisté, že jsem lepší. ☺

No, tak konečně ses nám vybarvila. Můžeš mi říct, co tě na práci



***Jeruzalémů* nejvíc překvapilo? Ať z pěveckého, choreografického či jiného hlediska?**

Potlesk poté, co jsem vám byla představena; koncentrace všech při práci; pracovní disciplína, která nejvíce napomohla úžasné rychlosti při vzniku tak náročného představení a nakonec ten výsledek.

Ještě k tomu potlesku. Ono to zaráží hodně lidí, ale my už jsme zkrátka taková. Máme ruce pokladě ve střehu, když vidíme, jak se v hláholně pohne klika. Vlastně bychom mohli být profesionální tleskači.

Já si jako laik nedokážu představit, jak se taková choreografie vymýšlí. Tak například, můžeš mi ve zkratce popsat, jak jsi vytvořila v *Jeruzalémech* scénu, kdy zoufalé děti přijdou do chrámu, aby jim pan farář dal požehnání, ale místo toho na ně ostatní házejí kameny? Mně osobně přijde tato situace hrozně silná...

Hmmm, jednoduše – hodila jsem si kamenem. (smích) Jinak při pohybu ptáka Líto, který mi dal nejvíc zabrat, jsem se nechala zcela inspirovat hudbou a prostě jsem ten pohyb z ničeho nic viděla, z čehož vyplývá, že jsem typ velmi líného choreografa. To znamená, že si sednu, pustím hudbu a celou choreografii si jen představuji, prostě málokdy si ji jdu sama zatančit.

A kde bereš inspiraci? Chodíš na nějaké přednášky, kde se učíte nové styly, nebo čerpáš i ze všedního života? Dejme tomu, že třeba na ulici vidíš pohyb, zapama-

tuješ si ho a vměstnáš ho do choreografie?

Je to různé, někdy sleduji lidi na ulici, zvláště když jsem tři roky studovala na škole, která byla hned vedle domu určeného výhradně pro blázný. Nebo mne na ulici někdo zaujme, jdu chvíli za ním a zkouším si ten jeho specifický pohyb – to je pak asi velmi vtipné nás dva pozorovat. (smích) A samozřejmě už mám vytvořený svůj vlastní pohybový slovník a chodím na představení. Ale nekonečný zdroj inspirace je YouTube (*internetová databáze videí, pozn. redakce*), kde si z dlouhé chvíle zadávám hesla jako „stupid dance“ (*nesmyslný tanec, pozn. redakce*), „crazy dancer“ (*bláznivý tanečník, pozn. redakce*) či něco konkrétnějšího.

☺. **Stane se ti někdy, že jsi zkrátka bez nápadu, přijdeš na jeviště, kde improvizuješ a čekáš, že tě to nějak napadne? Dá se to vlastně poznat?**



Inscenace *Osmnáct Jeruzalému* ve Wannieck Gallery.

Zleva: Kateřina Marečková, Hana Zahradníčková, Kristýna Plevová, Ivana Šmorová

Ano, stane. Po každé premiéře jsem přesvědčena o tom, že už mě asi nikdy nic nenapadne... Jsou dva druhy tvorby: buď je čas a choreograf přijde jen s jakýmsi impulzem a tanečník už dodává sám pohybové nápady, nebo jsou chvíle, kdy celé představení musí být vytvořeno za čtyři dny, ŽE (smích) (*narážka na přípravu vystoupení na MHF Špilberk 2009, pozn. redakce*) – tak to na nějakou nejistotu není čas. V těchto případech se snažím být co nejvíce připravena. Samozřejmě dokud nepříjde Kuba s nápadem, že když nám to jde tak hezky a rychle, rozpohybujeme ještě třeba i *Špalíček*. V tento moment jsem se šla projít (s MP3 v uších) do Muzea Bohuslava Martinů. (smích)

No a jelikož jsme to pod tvým vedením tak hezky zvládli, příště to budou už jen tři dny ☺. Jak jsme už naznačily, naposledy jsi s námi pracovala v Poličce. A to konkrétně na známých pohádkových melodiích od skladatele Petra Janovského, *Špalíčku* od Bohuslava Martinů a *Královničkách* od Leoše Janáčka. Můžeme se těšit na další „taneční rendez-vous“ nebo už o nás nechceš nikdy slyšet ☺? To nezáleží na mně, ale pro všechny případy jsem si koupila vaše CD.

Tato informace nás vždycky potěší, takže děkujeme. Ale zpět k tobě, Hani. Jaký projekt momentálně připravuješ? Lépe řečeno, kde můžeme vidět tvé kroky předváděné někým jiným?

Do ledna si dávám trochu pauzu. Přípravovala jsem asi devět premiér, což mi dalo zabrat. Momentálně se snažím načerpat energii a inspiraci na další tvůrčí práci, operní inscenaci *Lékárník*. Premiéra je plánovaná na 9.4. 2010 v Redutě a poté mám v plánu dokončit svůj ročníkový projekt. Konečně jsem totiž po několikaleté pauze opět našla odvahu ke studiu.

Hani, co bys poradila člověku, který chce být choreografem / kou? Co pro to musí udělat?

Mít odvahu, vytrvalost, pokoru k umění a hlavně se bohatě vdát / oženit, čímž vznikne přirozený sponzor. (smích)

Je pravdou, že si všichni moc dobře pamatujeme to zaparkované Ferrari před Besedním domem ☺. Řekni mi, byl to vždycky tvůj sen být choreografkou? Já jsem třeba jako dítě chtěla být astronautkou nebo chirurgem.

Podívej. Holka, která od svých pěti let trápí všechny návštěvy tím, že musí zhlédnout její nové choreografie, a to samozřejmě pro „velký úspěch“ hned několikrát (smích),

těžko někdy chtěla být popelářem či kosmonautem.

A co děláš, když ti skončí práce? Směřují tvé kroky, jako správné holce z Uherského Hradiště, do sklípku ☺?

Jo jo, do sklípku to jde, horší to je pak ze sklípku.

Děkuji za rozhovor.

Tereza Dvořáková
členka sboru



Inscenace *Osmnáct Jeruzalémů* ve Wannieck Gallery.

Zleva: Hedvika Hirschová, Jan Brzobohatý, Filip Sasínek

SMÍŠENÝ SBOR KANTILÉNA

Smíšený sbor Kantiléna se v nové sezoně poprvé představí na „dušičkovém“ koncertě počátkem listopadu pod vedením Jakuba Kleckera. Na programu bude premiéra dvou mší, jednak *Missy Brevis* od současného českého skladatele a příznivce sboru Martina Franzeho a jednak *Requiem ex F contra minore* (cca 1692) od českého barokního skladatele Heinricha Ignaze von Bibera, jehož medailonek si můžete přečíst na vedlejší straně. Biberovo *Requiem* doprovázené početným instrumentálním doprovodem je nádherným dokladem vrcholného barokního slohu.

Kostel Nanebevzetí Panny Marie
v Brně-Zábrdovicích
pondělí 2. listopadu 2009, 19:30
<http://kantilena.cz/smisenysbor/>



Heinrich Ignaz Franz von Biber

HEINRICH IGNAZ FRANZ VON BIBER (1644 – 1704)

Původem český skladatel a houslista, který, jak bylo v té době zvykem, cestoval a pracoval na panstvích po celé střední Evropě. Narodil se ve Stráži pod Ralskem a v roce 1668 ho nacházíme v Grazu, kde hraje v kapele prince Johanna Eggenberga. Poté byl zaměstnán jako houslista v kroměřížské kapele u olomouckého arcibiskupa a slavného mecenáše umění Karla II. von Liechtenstein-Kastelkorn. Tento církevní hodnostář, předně ovšem milovník umění, se více než ve svém úřadu v Olomouci zdržoval na panství v Kroměříži, která se díky němu stala významným evropským hudebním centrem úzce navázaným na Vídeň. Když arcibiskup vyslal Bibera do Innsbrucku k Jacobu Steinerovi, vynikajícímu houslaři, aby vyjednal koupi nových nástrojů, zůstal skladatel bez dovolení v Salzburku v kapele tamějšího arcibiskupa. V tomto městě pak zůstal Biber už po celý zbytek života. Zde zkomponoval svá nejlepší díla, zde jako kapelník dvorního orchestru hrál před císařem Leopoldem I., který jej v roce 1690 povýšil do šlechtického stavu (s titulem Biber von Bibern). V rodinné umělecké tradici pokračovaly i jeho děti (pouze čtyři se dožily dospělosti), např. syn Karl Heinrich se stal Salzbur-

Životopisný medailonek

ským „Kapellmeisterem“ stejně jako jeho otec.

Těžiště Biberova díla leží v tvorbě pro housle. Je označován dokonce za jednoho z nejvýznamnějších skladatelů pro housle v celé hudební historii. Již za jeho života byla jeho díla známa a uznávána po celé Evropě. Jeho rozsáhlé dílo a obliba specifických harmonických postupů do jisté míry předznamenaly pozdější směry v barokní hudbě, které poté došly plného uplatnění v dílech např. Johanna Sebestiana Bacha. Byl znám též jako houslový virtuóz, což se projevilo i v jeho skladbách, v nichž často používá nekonvenční ladění strun (tzv. scordatura – kdy je houslista nucen přeladovat jednotlivé struny během skladby).

Jedno z jeho nejvýznamnějších a dnes nejnámějších děl je soubor *Sonata di Rosa* (nebo také *Mystery Sonatas*) dedikovaný salzburskému arcibiskupovi. Ve vokální tvorbě se věnoval především mším a motetům, často komponoval skladby vicesborové doplněné početným orchestrem. Mohl si to dovolit vzhledem k možnostem Salzburské katedrály.

Biber je dnes znovuobjevený a celosvětově hraný autor, jehož umělecké kvality nepopřel ani rozdíl několika staletí.

Lenka Zlámalová
členka redakce

NOVÁ DISKOGRRAFIE KANTILÉNY

„Studánko rubínko“ (Jiří Pavlica a Hradišťan)

V červnu 2009 byla na festivalu Smetanova Litomyšl pokřtěna kniha k novému CD Hradišťanu určenému především dětem, na němž se podílela i Kantiléna. Na albu se nachází 36 písní na texty lidové poezie i na slova básní Jana Skácela či Františka Halase. Uvozuje jej titulní skladba *Studánko rubínko*, dále jsou skladby řazeny do sedmi tematických bloků (Předjaří / První kytičky, píšťaličky / Doba velikonoční / Co si ptáčky povídají / Zíváníčko na spaníčko / Na travičce / Voda – vodička). Album, stejně tak jako stejnojmenná kniha Jiřiny Rákosníkové vycházející u nakladatelství Vyšehrad je provázená půvabnými ilustracemi Jana Kudláčka.

CD můžete zakoupit v prodejně Indies.

„Čierna zem“ (Leoš Janáček)

Nové „janáčkovské CD“ na českém trhu je autorský projekt zpěváka Jiřího M. Procházky a J&M agency, s.r.o. Obsahově pestré CD zahrnuje Janáčkovy skladby spojené s lidovou poezií, klavírní cyklus *Po zarostlém chodníčku* a další zajímavá přepracování známých autorových skladeb. Kantiléna spolu s dalšími hosty nazpívala na tomto CD *Lidová nokturna*.

CD vydává J&M agency, s.r.o. a bude k dostání na koncertech Kantilény. Více na webových stránkách sboru – www.kantilena.cz.

„Hradišťan a Kantiléna“

Nové CD Kantilény, které by mělo vyjít nejpozději počátkem prosince, je live záznamem vánočních koncertů Kantilény s cimbálovou muzikou Hradišťan, které se konaly 20. a 21.12. 2007 v Besedním domě v Brně. Je plně známých lidových koled i autorských úprav Jiřího Pavlici, střídají se zde komorní či výhradně instrumentální a sólové koledy s celosborovými vánočními pastorelami.

CD vydává J&M agency, s.r.o. a bude k dostání na koncertech Kantilény. Více na webových stránkách sboru – www.kantilena.cz.

KANTILÉNA NA YOUTUBE

V současné době, kdy moderní informační technologie ovládají naše životy, se k této „manipulaci“ připojuje i Kantiléna a to zcela nevinně. Na internetovém portálu YouTube jsou pod účtem „KantilenaBrno“ vložena videa z koncertů, zkoušek, soustředění všech oddělení sboru a další budou přibývat. Pokud by se vám videa špatně hledala, stačí se na webových stránkách sboru po přihlášení podívat do sekce „Praktické informace“, kde je seznam videí, který je pravidelně aktualizován. Budete-li mít vlastní publikovatelné video, ozvěte se na mail: lenka.zlamalova@kantilena.cz a video na internet vložíme.

NAŠE REDAKCE

ucho.bulletin@seznam.cz

Šéfredaktorka

Bc. Kateřina Kunzfeldová, DiS., členka Smíšeného sboru Kantiléna, studentka MU

Členové redakce

Lenka Zlámalová, bývalá členka sboru Kantiléna, studentka MU

Jana Tebichová, bývalá členka sboru Kantiléna, studentka MU

Bc. Tereza Toufarová, bývalá členka sboru Kantiléna, studentka VUT

Pravidelní přispěvatelé

Hana Zahradníčková, členka sboru Kantiléna, studentka gymnázia

Tereza Dvořáková, členka sboru Kantiléna, studentka MU

Lucie Karafiátová, členka Smíšeného sboru Kantiléna, studentka MU